

چند مارین لوپن رهبر «جبهه ملی» در سفر هایش به روسیه از طرف پوتین مورد استقبال قرار نگرفته اما «آلکسی پوشکوف» رئیس دوما و از معتمدان پوتین به پیشواز او رفته است. علاوه بر این «جبهه ملی» به رهبری «مارین لوپن» توانسته وامی ۹ میلیون یورویی از یک بانک روسی دریافت کند بانکی به مدیریت یکی از معتمدان پوتین. خزانه دار این حزب دریافت وام مذکور را که روز دوشنبه ۲۴ نوامبر ۲۰۱۴ در روزنامه اینترنتی مدیاپارت منتشر شده بود تأیید کرد.

«جبهه ملی» فرانسه، این وام را برای سازمادهی و تبلیغات انتخاباتی گرفته است. حزب «جبهه ملی» به رهبری مارین لوپن، در انتخابات پارلمان اروپا در ماه می ۲۰۱۴ توانست ۲۵ درصد آرای فرانسوی ها را به دست آورد و قوی ترین حزب فرانسه در پارلمان اروپا باشد. مارین لوپن از مخالفان سرسخت مهاجران و هم چنین همجنس بازان است. مارین لوپن که از سرسخت ترین مخالفان تحریم روسیه است بارها تکرار کرده که پوتین را تحسین می کند، زیرا «پوتین از مدافعان ارزش های مسیحی در اروپاست و تسلیم لابی همجنس بازان نشده است»

لوپن از مدافعان تعمیق رابطه فرانسه و روسیه نیز هست و اتحادیه اروپا را به ایجاد جنگ سرد جدیدی علیه روسیه متهم می کند. به گزارش «مدیاپارت» پرداخت وام میلیونی یاد شده با دلایلی یکی از نمایندگان مجلس روسیه به نام «الکساندر بایکف» شکل گرفته است، بایکف یکی از افراد حاضر در لیست تحریمی اتحادیه اروپا است. توافق بر سر پرداخت در ماه سپتامبر گذشته صورت گرفته است. دو قاضی فرانسوی در حال تحقیق در مورد استفاده از روش های غیرقانونی احتمالی برای تأمین منابع مالی حزب راست تندروی «جبهه ملی» هستند. پرتال اینترنتی «مدیاپارت» که فعالیت های «جبهه ملی» را با دقت پیگیری می کند از طرف این حزب دست راستی بایکوت شده و خبرنگاران این پرتال گاهی از محل گردمایی یا نشست های خبری جبهه ملی اخراج می شوند.

بعد از انتشار خبر این سایت در مورد وام یاد شده، مارین لوپن در مصاحبه با کانال پنج تلویزیون فرانسه گفت به دلیل رد تقاضای دریافت وام از سوی بانک های فرانسوی، آمریکایی و اروپایی، ناچار شده از بانک روسی درخواست وام کند. او همچنین اتهام خطر وابستگی سیاسی به روسیه را به دلیل دریافت وام «مسخره» خواند. در عمل اما مدت هاست که این حزب دست راستی منتقد وحدت اروپا و سیاست خارجی اتحادیه اروپا، سیاست حمایت از مسکوار در پیش گرفته است. لوپن بروکسل را به تنهایی مسئول بروز بحران او کر این می داند و از طرف دیگر، مدافع تحویل ناو جنگی فروخته شده به روسیه است. دولت سوسیالیست فرانسه، در همراهی با ناتو و ایالات متحده، تحویل دو ناو هلی کوپتر بر میسترال را که پیش از بحران او کر این سفارش داده شده بودند، به برقراری آتش بس پایدار در شرق او کر این مشروط کرده است. معاون وزیر دفاع روسیه هم در واکنشی خونسردانه به این تعلیق گفته که روسیه صبر پیشه می کند؛ شاید به این دلیل که پوتین به چرخش معادلات سیاسی اروپا به سود دست راستی ها و مستعجل بودن برخی دولت ها امیدوار است.

احزاب راست افراطی آلمان، بریتانیا و مجارستان

به نظر می رسد که روسیه به حزب «استقلال پادشاهی متحده» بریتانیا (یوکیپ) نیز علاقه ویژه ای دارد. اعضای این حزب پیوسته میهمان شبکه تلویزیونی روسی «راشا تودی» هستند. برنامه اصلی حزب «استقلال پادشاهی متحده» تلاش برای خروج بریتانیا از اتحادیه اروپاست. به گزارش روزنامه آلمانی «بیلد» دولت روسیه برای نزدیکی با حزب «آلترناتیو برای آلمان» هم تمایل نشان داده است. این روزنامه به نقل از منابع امنیتی آلمان و سیاستمداران روسی نوشت که روسیه قصد دارد این حزب مخالف اتحادیه اروپا را از نظر مالی به خود

وابسته کند. یک سخنگوی این حزب راست گرای آلمانی این خبر را تکذیب و تأکید کرد که «آلترناتیو برای آلمان» هیچ گونه ارتباطی با احزاب، سازمان ها و موسسه های مالی روسیه ندارد. به گزارش اشپیگل، کاخ کرملین با حزب راست افراطی «یوبیک» مجارستان هم ارتباطات تنگاتنگی دارد. البته حزب دموکرات مسیحی حاکم مجارستان نیز خواهان نزدیکی بیشتر با روسیه است. کارشناسان سیاسی معتقدند که ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه قصد دارد، با اهدای وام و کمک های مالی گوناگون به احزاب راست افراطی، مخالفان اتحادیه اروپا را تقویت کند.

روسیه و راست های افراطی اتحادیه اروپا دست کم در دو مورد بایکدیگر اتفاق نظر دارند: فروپاشی اتحادیه اروپا و مخالفت با نفوذ ایالات متحده در کشورهای اروپایی.

ب: استفاده از سلاح انرژی

دومین سلاح مسکو برای مقابله با تحریم های اروپا بهره گیری از نیاز فزاینده کشورهای اروپایی به انرژی های فسیلی به ویژه گاز روسیه است. اتحادیه اروپا از سال ۱۹۹۱ تقریباً به صورت یکجانبه در حوزه انرژی اتکانش به روسیه بوده است. از سوی دیگر اتحادیه اروپا شاهد یک روند افزایشی درخواست انرژی در کشورهای عضو می باشد. کمیسیون اروپا در گزارش اخیر خود تصریح کرده است که مصرف انرژی اتحادیه تا سال ۲۰۳۰ با افزایش ۶۱ درصدی مواجه خواهد بود. اروپا همزمان دو تاکتیک را برای استفاده از سلاح انرژی برای مقابله با تحریم های اروپا دنبال می کند. تاکتیک اول عقد قرارداد های کلان انرژی با رقبای اتحادیه اروپاست.

مهمترین رقبای اتحادیه اروپا در مصرف انرژی چین و هند می باشند. به دنبال افزایش تنش ها میان مسکو و بروکسل، کرملین یک قرار داد تاریخی برای تأمین انرژی با چین امضا کرد، به دنبال آن سفر پوتین به هند و تلاش برای همکاری میان دهلی نو و مسکو باعث نگرانی مشتری های قدیمی شده است. اروپایی ها به خوبی بر محدود بودن منابع انرژی آگاهی دارند. از دست دادن بازار روسیه شاید برای کوتاه مدت برای برخی از کشورهای اروپایی قابل تحمل باشد اما آینده بدون گاز برای بسیاری از این کشور ها غیر قابل تصور است. از همین رو است که صدای مخالفت ها با تحریم های روسیه به وضوح در داخل اتحادیه شنیده می شود.

تاکتیک دوم برای استفاده از سلاح انرژی رویکرد چماق و هویج مسکو با توجه به قیمت گاز صادراتی است. مسکو گاز صادراتی به اروپا به عنوان ابزاری برای پاداش به کشورهای همسو و تنبیه کشورهای مخالف خود استفاده می کند. بر اساس این سیاست مسکو گاز خود را با قیمت های مختلف به پایتخت های کشورهای اروپایی می فروشد. امری که توانسته شکافی جدی میان کشورهای اروپایی ایجاد کند.

از همین رو اتحادیه اروپا قصد دارد گاز روسیه را از طریق یک اتحاد انرژی که در صدد تشکیل آن است، خریداری کند تا از این طریق امکان اعمال فشار روسیه بر کشورهای اروپایی خریدار گاز را از بین ببرد. مجله «اکسپرت» در این رابطه می نویسد: بدین ترتیب کمیسیون اروپایی منافع مصرف کنندگان بزرگ گاز روسیه که در حال حاضر از تخفیف استفاده می کنند را فدای اهداف سیاسی خود کرده است.

هدف از این اقدام آن است تا این ارگان مواضع خویش را برابر اعضای اتحادیه اروپا تقویت کرده و اهرم فشار تازه ای بر روسیه در ازای بسته سوم انرژی به دست آورد که شرکت «گازپروم» روسیه با توقف ساخت خط لوله «جران جنوبی» در خاک اروپا از تحریم های مربوط به آن خلاصی یافته است. رهبران کشورهای اروپایی طرحی را برای ایجاد یک اتحاد انرژی مورد توافق قرار داده اند که در ظاهر این طرح با هدف تأمین امنیت انرژی تحقق خواهد یافت. هدف اعلام شده در آن همگرایی سریع بازار های ملی انرژی است. کاهش انتشار گاز دی اکسید کربن و مشارکت در استفاده از منابع تجدید

پذیر انرژی، البته این ظاهر قضیه است و هدف سیاسی اصلی، خرید گاز روسیه با یک قیمت برای همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا، یعنی ایجاد «یک انحصار خرید» است. اتحادیه اروپا سال هاست به دنبال این است. اصلی ترین مخالفان این طرح مصرف کنندگان بزرگ اروپایی هستند که گاز روسیه را مستقیماً بر اساس قرارداد بین دولتی خریداری کرده و هر کدام تخفیف خاص خود را از طرف روسی دریافت می کنند. یکی از لابی های اصلی طرح ایجاد اتحاد انرژی، «دونالد تاسک» نخست وزیر سابق لهستان است که از سیاستمداران ضد روسی به شمار می رود. دقیقاً در زمان روی کار بودن دولت وی بود که آمریکا مجوز استقرار سامانه های دفاع ضد موشکی خود در خاک لهستان را به دست آورد. هدف وی از لابی این طرح آن است که لهستان بتواند گاز روسیه را نه به قیمت ۶۰۰ دلار، بلکه قیمت متوسط در اروپا، یعنی ۴۵۰ دلار در ازای هر ۱۰۰۰ مترمکعب خریداری کند. این طرح مخالفان سرسختی چون مجارستان هم دارد که به هیچ وجه حاضر نیستند از تخفیف های روسیه در حوزه انرژی به خاطر دیگران چشم پوشی کنند.

ج: تکیه بر استراتژی اروپای دوم

سومین سیاست کرملین برای مقابله با همگرایی اروپایی بهره گیری از استراتژی اروپای دوم به عنوان یک سناریوی موزی با دو سناریوی قبلی است. استراتژی اروپای دوم به معنی تلاش برای یارگیری در داخل اتحادیه اروپا از طریق بی توجهی به سه قدرت اصلی اروپا (آلمان، انگلیس و فرانسه) است. به بیان دیگر مسکو با توجه به ظرفیت اقتصادی و نفوذ خود به دنبال بلوک بندی در اتحادیه اروپا است.

سیاستی که پیش از مسکو چین به دنبال آن در اتحادیه بوده و توانسته یک لابی غیر رسمی برای خود تشکیل دهد. شورای روابط خارجی اروپا در گزارشی در این زمینه می نویسد: "چین به طور خاص بر روی کشورهای مدیرانه ای و جنوب شرقی اتحادیه اروپا که بیشتر به پول نقد این کشور نیاز دارند، تمرکز کرده است. این امر باعث ایجاد روابط جدید بین کشورهای حاشیه اروپا و چین شده است.

به عنوان مثال پرتغال، ایتالیا، یونان و اسپانیا در حال حاضر ۳۰ درصد از سرمایه گذاری های چینی و تسهیل تجارت در اروپا و کشورهای مرکزی و شرقی اروپا ۱۰ درصد از این موارد را جذب کرده اند که با توجه به حجم کلی اقتصاد آنها مقدار بسیار زیادی خواهد شد. از دیدگاه اروپا چینی ها در حال سوءاستفاده از نقاط ضعف اروپا هستند. خطر پیش روی اروپا تشکیل نوعی «لابی چین» با استفاده از اعضای کوچکتر اتحادیه اروپا است. حتی پس از سال ۲۰۱۴ که تصمیم گیری شورای اروپایی مشروط به اکثریتی از ۱۵ کشور عضو، با حداقل ۶۵ درصد از جمعیت می شود؛ چین می تواند برای جلوگیری از هرگونه تصمیم گیری اکثریتی در برابر منافع خود به بعضی از کشورهای اروپایی به ویژه قبرس، مالت و یونان تکیه کند."

روسیه هم دارد همان مسیر چین را در اروپا طی می کند، مسکو به خوبی درک کرده است که در شرایط بحران اقتصادی همگرایی اروپایی آخرین چیزی است که سیاستمداران به آن فکر می کنند. از این رو مسکو با توجه به توانایی هایش در حوزه انرژی در کنار بازار بزرگ آن برای کشورهای اروپایی به دنبال یارگیری در اتحادیه اروپا است. پیشنهاد مسکو برای اعطای وام به یونان، سفر پوتین به مجارستان، تمایل شدید قبرس به دور زدن تحریم های اتحادیه اروپا و مخالفت های صریح مقامات ایتالیایی با تداوم تحریم های مسکو در همین چارچوب قابل تفسیر است. مسکو در یک اقدام تدریجی در حال ایجاد یک بلوک ولابی طرفدار خود در اتحادیه اروپاست، بلوکی که رابطه اش با مسکو بر اساس منافع اقتصادی و نه رقابت های ژئوپلیتیک تعریف می شود.

